

[Rytter.]

Vaccination paa Grund af hele sin Anskuelse og den Agitation, der fandt Sted for nogen Tid siden. Da blev der fra forskellige Sider sagt, at det var en forældet Lovgivning, vi har paa dette Omraade. Det glæder os derfor, at den højtærede Minister, trods Agitationen i sin Tid, staar fast paa det Standpunkt, at vi maa have tvungen Vaccination.

Ministeren henviser ogsaa i saa Henseende med Rette til de Erfaringer, man har fra andre Lande. Det fremgaar af Bilagene, at navnlig Svejts og England er gode Eksempler paa, hvor farligt det er at gaa bort fra den tvungne Vaccination; endvidere at Holland, som ikke har tvungen Vaccination, dog har den store Begrænsning, at Børnene skal vaccineres, før de kommer i Skole.

Altsaa om selve Hovedspørgsmaalet, at vi skal have tvungen Vaccination, er vi fuldstændig enige med Ministeren. Jeg gaar derfor ud fra, at det, Striden vil komme til at staa om, er: Kan vi gøre Undtagelser herfra, saaledes at man i visse Tilfælde, hvor Forældre af Samvittighedsgrunde eller religiøse Grunde eller rene Følelsesgrunde ikke vil have Barnet vaccineret, lader dem slippe. Med andre Ord, Spørgsmaalet er her, om vi af Hensyn til den enkelte kan fravige det, som Samfundet i og for sig maa kræve. Det fremgaar af det hele, at Ministeren har været meget betænkelig ved at komme med en Undtagelsesbestemmelse. Og med Rette, for det fremgaar af Motiverne, at de Børn, der ikke er vaccinerede, er særlig modtagelige for Smitte. Det viser sig saaledes, at under Epidemier har 60—70 pCt. af de ikke-vaccinerede maattet bukke under. De er endda ikke blot særlig modtagelige, men de er tidlige særlig smittefarlige for deres Omgivelser. Derfor kan man ikke overlade Afgørelsen af Spørgsmaalet til den enkelte, idet det ikke alene kommer til at gaa ud over den enkelte, men ogsaa over Omgivelserne. Ministeren har ikke desto mindre taget det Standpunkt, at vi maa kunne gøre en Undtagelse for den enkelte, naar vi søger at sikre Samfundet saa godt som muligt.

Imidlertid, den Undtagelsesbestemmelse, som Ministeren har opstillet, kan vi for vort Vedkommende ikke tiltræde. For det første er det gaaet Ministeren her, som det altid gaar, naar man vil skabe et Kompromis: der fremkommer nødvendigvis Inkonsekvenser, idet Ministeren bl. a. siger, at de Folk, der ikke bliver vaccinerede, maa heller ikke indtræde i visse offentlige

Stillinger, bl. a. kan de ikke blive Lærere. Men det forekommer mig temmelig uforstaaeligt, hvorfor en Lærer skal være vaccineret, naar Børnene, der kommer i Skolen, ikke behøver at være det. Er der nogen, der er farlig for Omgivelserne, er det dog vist ikke saa meget en Lærer, der ikke er vaccineret, som en Legekammerat, der ikke er det.

Endvidere forekommer den her opstillede Regel mig at være en administrativ umulig Regel: at det skal være tilstrækkeligt, at vedkommende angiver, at det er af Samvittighedsgrunde, eller hvilke andre Grunde han nu angiver, at han ønsker sit Barn fritaget for Vaccination. Han skal ganske vist tale med Amtslægen derom, men fastholder han sit Standpunkt, er det tilstrækkeligt. Hvem skal nu afgøre, om Samvittighedsgrundene spiller nogen Rolle for vedkommende eller ikke? Her skulde man efter vor hidtidige Lovgivning tro, at det var Undervisningsministeriet eller Kirkeministeriet, der skulde afgøre det, men den højtærede Minister har henlagt Afgørelsen til Sundhedsstyrelsen; den skal afgøre, om det er tilstrækkelig vægtige Grunde, vedkommende anfører, naar han paaberaaber sig Samvittighedsgrunde. Det forekommer mig, at Sundhedsstyrelsens Opgave er rent lægelig, den skal ikke tage andre Hensyn, det maa overlades til den anden Myndighed. Ministeren siger oven i Købet, at Sundhedsstyrelsens Afgørelse i den Henseende er inappellabel — den højtærede Minister behøver altsaa ikke selv at være bange for at faa disse ubehagelige Sager til Afgørelse. Men, som sagt, det forekommer mig inkonsekvent at opstille Undtagelsen, og navnlig forekommer det mig umuligt, at Sundhedsstyrelsen skal afgøre, om man af de Grunde, man angiver, skal kunne slippe fri. Dertil kommer, at hvis der er Forældre, som virkelig har et sygt Barn, som de vil have fritaget for Vaccination, kan de vel faa det fritaget, men de maa da betale de forskellige Lægeregninger, som det medfører, medens derimod Forældre, som har et Barn, der ikke er sygt, men som de af Samvittigheds- eller andre Grunde ikke vil have vaccineret, kan faa Barnet fritaget gratis. Det forekommer mig at være en uholdbar Bestemmelse, der her er stillet op. Jeg forstaar godt Ministeren. Han har søgt at tage Hensyn til de Tilfælde, der har været fremme. Han advarer imod at spotte og haane de Folk, der har den Anskuelse. Men jeg vil ogsaa gerne se de Folk, der vil haane og spotte dem. Jeg tror ikke, nogen vil spotte Forældre, som